





consequent nega l'existència de la porta ab comunicació al pis.

Afegeix després que abans de tot s'ha de fer constar què debat de cap manera pot tenir caràcter polític. És una qüestió d'administració la que's discuteix.

Diu que ha examinat l'expedient i els números del senyor Aulet, de que tan gran plat n'ha fet el senyor Lladó.

An aquest i al senyor Aulet els deslissa a que hi demostri com en els llibres de la casa hi consten xifres més altes en les entrades que en les sortides. Llegix xifres d'altres cases que demostren aquesta afirmació.

Es menester que sàpiga el públic que el senyor Lladó i Vallès, conscient o no, conscientment equivoca els dipòsits domèstics ab els dipòsits d'exportació.

El senyor Marial explica lo que són uns i altres, essent escoltat ab gran silenci pel públic.

Afegeix que la qüestió no es aquí que una casa o pagui o deixi de pagar una multa, sigui com sigui, cosa que als de l'oposició poc els importa.

Els senyors Vinaixa i Guàrdons diuen que an'ells sí.

El senyor Marial. — Lo que aquí se busca es una altra cosa que molta gent veu.

El senyor Guàrdons. — Aquí tenim la comissió molt nete.

Els dos interruptors, en Guàrdons i en Vinaixa, ab gran veu i amb el president que això no pot tolerar-se, que ampari a la seva pobre majoria.

El senyor Roig fa callar als interruptors, dient que no cal que li donguin lliçons de presbíter.

De cara al plànol, el senyor Marial demostra l'absoluta falta de veritat de lo al·legat pel senyor Lladó. Si hi hagués defraudació fou en una hora en que'l responsable en fora el senyor Grau i no el que de Consums.

Parlant com sempre ab tota sinceritat, jo diré que defensat al senyor Pérez, que és y ho demostra, que ha donat a guanyar molts milions de pesetes a la ciutat.

L'eloqüent discurs del senyor Marial fa una gran impressió.

Segueix dient que ab l'administració del senyor Pérez la recaptació de Consums ha pujat de 16 milions a 21 milions.

Afegeix que alguns materials de les que's treballen a la casa Busquets perden en la manipulació un 50 y un 100 y segons la gran teoria del senyor Lladó, la casa Busquets deuria perdre aquest tant per cent de minva.

Vinguí un estudi de l'assumpte; vinguí entesos y industrials; ab això estem conformes ab el senyor Lladó.

Acaba manifestant que l'actual Comissió de Consums es la més respectuosa de totes les que hi han hagut a Barcelona i la menys discutida.

**SEN ORNALLAT**

Diu que la qüestió ha quedat limitada a dos extrems: informació de llibres y casa Busquets.

(Ocupa la presidència el senyor Serrallana).

Dirigit al senyor Lladó el convoca a que puntualitzi en la qüestió dels llibres, que ara ja's tenen donats per constatar. Examina la feina del senyor Aulet, dient que ha estat completament negativa y nula, ja que no serveix per res.

En canvi com alguns errors que l'orador explica en detall, demostrant els serveis (?) que està prestant aquell empleat.

Acaba aquest punt el senyor Nualart dient que'l seu veu escant ab el dret de castigar al defraudador, qualsevol que sigui.

**ALTRA VEADA, EL SENYOR LLADÓ**

El president de Consums torna a engegar un discurs de mitjans, ab cap efecte y «l'arrogant» per el públic.

Culpa al senyor Marial de no haver arreglat els Consums quan fou president de la Comissió y diu que ell no vol deixar que aquest servei quedi així.

**RECTIFICACIÓ DEL SENYOR NUALART**

Diu el regidor regionalista que ab el plan que porta el senyor Lladó per fer pagar els magatzemistes, succeirà lo que succeí abans de l'agregació: que's grans comerciants emigraran del terme municipal de Barcelona y els productes que entraran després vindran carregats en perjudici del pobre.

**RECTIFICACIÓ DEL SENYOR MARIAL**

Repeteix que l'aforo no prova res y que l'extranya que lo que's feu a can Busquets no s'extengués a totes les fàbriques del pla de Barcelona, que a tot arreu succeiria igual.

Torna el senyor Marial a explicar al senyor Lladó una pila de coses de Consums que aquest no sab.

Respondent a un argument seu li diu que hi ha dues classes d'exportadors: exportadors exclusius y exportadors ab dret de vendre a Barcelona. Després li diu que no es reglamentari el projectat concert de la benzina.

**MES RECTIFICACIONS**

Rectifiquen el senyor Lladó defensat el concert y el senyor Marial preguntant si ha comensat a regir el concert sobre les benzines, a lo qual contesta el president de Consums que se n'enterarà.

**Proposicions**

**LA DELS LERROUXISTES**

Se presenta una proposició firmada pels senyors Santamaría, Sol, Figueras y Ullé, demanant que com resultat del debat se obri una informació per posar en clar les denúncies fetes sobre l'assumpte de Consums, encarregant a tres regidors que sense nou acord puguin convertir la informació en expedient, contra determinats o determinades persones.

S'aprova l'urgència.

Seguidament parla el senyor COROMINAS

Fa notar que's termes en que apareix redactada la proposició quasi coincideixen ab el pensament que volien imprimir a una que pensaven presentar les minories.

Nosaltres volíem afegir un extrem més a la proposició, perquè tenim el desig de que l'assumpte tingui una solució definitiva i es que no pot esser.

Ja que hem discutit tant, no sortim d'aquí sense resoldre això.

No es sols una interpel·lació a la comissió de Consums, sinó a tota la majoria.

Hi ha una pila d'indústries y magatzems que vivien fora del Reglament de Consums. Y jo no vull creure que hi hagi cap partit que a mansua y stipendi volguí fer a la indústria que vivien fora del Reglament. Donen an això l'alcanç polític que volguen.

Tinc la seguretat de que si donessin al senyor Lladó una solució que posés a cobert totes aquestes indústries y els interessos de l'Ajuntament, el senyor Lladó l'acceptaria.

Doncs an això anem nosaltres: a donar aquesta solució.

Nomenem una comissió ab amplies facultats per insinuir els expedients que creu convenient y per portar a la barra a totes les comissions que no hagin complit el seu deure.

Aquesta comissió després d'haver dit a totes les indústries interessades, que foren

multi unes Ordenances Fiscals que posin a cobert els interessos de les indústries al·legades y que avui vivien fora del Reglament y els interessos de la ciutat.

Si aqas aquestes o demanés contradicció sin el Reglament, aleshores an'irem a Madrid y diríem als poders públics: aquesta es l'opinió y la voluntat de Barcelona, que no vol que morin ses indústries.

Jo vull pensar que el senyor Lladó acceptarà nostre criteri si es que vol portar-se com a representant d'una majoria que esima la ciutat y no com a representant d'un grup polític que vol treure de Barcelona a totes les indústries que no poden conviure ab un Reglament antiquat.

Recordem que sou un partit, que, obint a qui sigui, se deu a una ciutat que estimem tots. Perovueus una majoria digna de govern.

**SENYOR SERRALLANA**

Lo que ha presentat el senyor Corominas es una addició a la proposició dels senyors Santamaría y demés companys.

Si s'aprova tingui per sega el senyor Corominas, que no s'entri altra de l'esquerreta, ni dels regionalistes, ni dels radicals, sinó de tot el Consistori, aquell que desitja l'bé de Barcelona.

**ADICIÓ COROMINAS**

El senyor Corominas llegeix seguida el text següent addició a la proposició que's discuteix:

«Los Concejales que suscriben tienen el honor de someter a la aprobación del Consistorio los dos siguientes extremos a la proposición que se discute:

1.º Que se encargue a dicha Comisión Consistorial compuesta de cuatro señores Concejales abrir una información pública a la que sean invitadas especialmente el Comercio y la industria afectada por el régimen de los almacenes de exportación y de la llamada zona neutral.

2.º Que como resultado de esta información pública redacte dicha Comisión Consistorial unas ordenanzas oficiales para conciliar en cuanto sea posible los preceptos del Reglamento de Consumos con los intereses del Municipio y de las industrias afectadas por el impuesto, sometiéndose en caso necesario estas ordenanzas a la aprobación del Ayuntamiento y de la Junta de Hacienda.

Casas Consistoriales, 14 de Junio 1910. Pedro Corominas.»

**MÉS DISCURSOS**

El senyor Lladó torna a insistir en ses treitzes lèssons nova lèssons a lo c y no volgué escoltar les paraules de pau que li ofereixen les minories.

L'orador no vol que li usurpin el dret de castigar a la casa Busquets (?).

Demana als seus amics que votin la primera proposició y rebutgen l'addició Corominas.

El senyor Albó defensa l'addició Corominas, dient que segons el mateix K'P'rosos les minories van acompanyades per tota la premsa de Barcelona.

Les minories doncs s'honoren molt ab aquesta companyia.

La política del senyor Lladó, diu, tendeix a perjudicar els interessos dels industrials barcelonins.

El públic fa manifestacions contra l'orador que obliguen al president (Serrallana) a menassar ab fer desallotjar el saló.

Fa notar, per acabar el senyor Albó, els perjudicis que la Comissió de Consums ha causat a les indústries que ja comensen a emigrar de Barcelona.

El senyor Vinaixa diu algunes coses. El senyor Mir y Miró, en nom del senyor Serrallana y de la majoria, declara que acceptaran tots l'addició Corominas sempre y quan les atribucions a que's fan referència, siguin conferides a la Comissió actual de Consums.

El partit radical — diu — que té amor a Barcelona, sempre estarà al costat de les minories en tot lo que sigui defensar del comerç y de l'industria de la ciutat.

No s'extingui doncs que votem contra la addició del senyor Corominas, puig creiem que lo que aquesta proposa ja ho ha iniciat el president de Consums.

Parla novament el senyor Corominas rebutjant dignament unes baixes apreciacions del senyor Lladó que quan no sab respondre ab raons, respon mosegant la dignitat agena.

Vosaltres, diu, volíem portar la qüestió, en terreny de serenitat, fent que aquests 17 magatzems que encara no han sofert els trànguls del de la casa Busquets, no's tornin a donar tant que fer y que dir.

Volíem treure la qüestió de mans dels acusadors y portar-la a un tribunal imparcial y vosaltres la torneu a dur altre cop a mans dels acusadors: per vosaltres la responsabilitat.

Jo us demano que poseu tot el seny en lo que aneu a fer, puig lo d'unes ordenances fiscals es una qüestió gravíssima, tant important com fou la de Reforma y Contracte de Tresoreria, massa clara per esser tractada per una comissió especial com la de Consums.

Més aviat portaneixeria a la comissió d'Higienda y nosaltres fins ho traíem de aquesta comissió, per portarla a una de especial y imparcial, en la que hi hagués ni majories ni minories.

Si vosaltres no accepteu nostra transacció, allà vosaltres ab la responsabilitat.

Contesta el senyor Lladó, fugint d'estudi com pot.

**VOTACIÓ**

Se vota nominalment l'addició del senyor Corominas, quedant rebutjada per 23 vots contra 21.

**ESMENA**

El senyor Tauler presenta una esmena a la proposició Santamaría en el sentit de que la comissió consistorial que's proposa sigui de cinc individus, mixta de Consums y Higienda.

Se presenta l'esmena per escrit y queda rebutjada per 23 vots contra 21.

**DISMISSIÓ**

El senyor Sagarrà dimiteix irrevocablement el càrreg de vocal de Consums, davant l'intransigència de la comissió.

El president, els observa que la presentació per escrit que's transmetrà.

**ALTRA VOTACIÓ**

Se vota nominalment la proposició, quedant aprovada per 23 vots contra 19.

Explica el vot del senyor Albó, declarant que la majoria regionalista no tindrà representant a la Comissió de Consums.

Igual fa el senyor Marial que diu que ha votat a favor de la proposició perquè algú ha volgut barrejar el seu nom en aquesta qüestió.

El senyor Corominas també declara que l'Esquerreta no tindrà representant en la Comissió de Consums.

Parla també el senyor Santamaría anunciant una proposició, l'alcanç de la qual no entencim.

Seguidament se sospen la sessió per que's regidors se posin d'acord per nomenar la comissió a que fa referència la proposició que acaba d'aprobar-se.

**Tornemhi**

Se procedeix tantost se repren la sessió al nomenament de la comissió consistorial. Se fa en votació secreta.

Queden elegits els senyors Gallen, Herro y Roig Rovira, que obrenen 22 vots. Hi han 22 paperetes en blanc.

El senyor Roig Rovira renuncia el càrreg.

**Les festes**

**Els comptes cars**

**SENYOR RIUS**

Va a fer el senyor Rius una moció, sobre una qüestió sorgida a la Comissió de Festes, a la qual pertany.

Diu que una pila d'ecases de Barcelona que han fet treballs per les festes, com si l'erari municipal tingüés d'esser prodig en liberalitats, presen en uns comptes exageradíssims. S'ha parlat d'això públicament, respecte les lluminaries del passatge de Gracia.

A la Comissió de festes el senyor Rius ja va demanar que's practiqués una valoració, però el senyor Vinaixa s'hi va oposar com una fera.

El senyor Vinaixa interromp fet una furia.

Torna a interrompre el senyor Vinaixa. El senyor Rius, — No s'avaloti. Tingui calma, senyor Vinaixa.

No he faltat mai a S. S. La meua educació y la dignitat del meu càrreg me ho impedeixen.

Nou avalot del senyor Vinaixa. El president imposa ordre.

Segueix el senyor Rius entre interrupcions del senyor Vinaixa y cops de campana del president.

Demana el senyor Rius que'l Consistori prengui l'acord de valorar lo que s'ha fet respecte a festes y que mentre tant no's pagui l'utim plas al senyor Lladó.

**ESCAÑOL**

Fa referència el senyor Rius a dues actes que no han estat firmades pel senyor Vinaixa y en les sessions corresponents a les quals hi hagué greus manifestacions del senyor Lladó y de l'orador.

El senyor Vinaixa torna a indignarse y a interrompre d'una manera intolerable.

El senyor Rius. — Si es que no tinc dret a defensarme que se'm digui y me retirari.

El senyor Lluhi. — Ens en anirem tots! Tots els individus de les minories se aixequen.

El president. — Ordre! ordre! L'escandol se fa imponent. El senyor Vinaixa crida desordenadament.

La presidència vol imposar ordre y no pot.

La presidència. — Serà respectat el dret de tothom. Ordre!

El senyor Lluhi. — És el senyor Vinaixa que perorba l'ordre!

El president. — Y el president fa esforços per rescribilo.

El senyor Lluhi. — Però no pot!

El President. — A callar tothom!

El senyor Marial. — Que calli el senyor Vinaixa.

Gran escandol.

El senyor Lluhi. — Té més poder el senyor Vinaixa que quatre presidències juntes!

El públic pren part en l'escandol.

El president continua al públic ab desallotjar el saló y al senyor Vinaixa ab aplicar el Reglament si no's porta ab correcció.

Segueix el senyor Rius son discurs, formulant càrreges contra l'impermeabilitat del senyor Vinaixa y demanant el testimoni dels senyors Arduia y Domènch per lo que a les actes se refereix.

**Més de Consums**

**NOVA PROPOSICIÓ**

Se presenta una proposició firmada pel senyor Santamaría demanant que la Comissió de Consums engegui en la modificació del Reglament en lo que fa referència a la zona neutral.

El senyor Albó s'hi oposa perquè diu que's seus companys no volen fer de comparses en la comedia.

El senyor Corominas diu que's seus companys votaran contra la proposició en el sentit d'esser contraris de que sigui la Comissió de Consums la que realitzi els treballs a que's fa referència en la proposició.

Després de manifestacions semblants a les del senyor Corominas, formulades pel senyor Albó s'aprova la proposició.

**Més de Festes**

**PROPOSICIÓ INCIDENTAL**

Se presenta la següent:

«Excmo. Sr.:

El Concejal que suscribe en vista de las manifestaciones hechas en el debate y de las formuladas en la prensa, sobre el particular, tiene el honor de someter a la aprobación del Consistorio la siguiente proposición incidental:

El Ayuntamiento acuerda:

1.º Que se nombre una Comisión compuesta de cuatro señores Concejales encargada de proceder con el concurso técnico que estimen conveniente al inventario y valoración de las instalaciones hechas para la iluminación y adorno de la plaza de Cataluña y paseo de Gracia.

2.º Que se abra una información pública por parte de dicha Comisión por término de ocho días respecto al valor de aquellas y:

3.º Que hasta que el Ayuntamiento haya acordado sobre el dictamen que habrá de formular la Comisión anterior, se suspenda el pago de lo que falte abonar al concesionario de dichos adornos e iluminaciones.

C. C. de Barcelona, 14 Junio 1910. — Francisco Albó y Martí.

La defensa del autor ab breus paraules.

**DISCURSOS**

Parla'l senyor Vinaixa, dient quatre xifregues que són aplaudides per la col·lecció.

També parla'l senyor Santamaría que sosté la teoria de que no s'han de guardar gaires consideracions als que no militen en el propi camp polític.

El senyor Santamaría creu que'l debat s'ha d'apassar per una altra ocasió. No obstant s'estén en llargues consideracions volguent respondre al senyor Rius.

El senyor Arduia dona la pal al senyor Rius respecte lo de l'aviació.

El senyor Vinaixa llegeix una acta de la Comissió y com que en ella hi llegex que'l senyor Iglesias (I.) havia acceptat el càrreg d'anar a revisar les obres, exclama.

El senyor Iglesias. — No es veritat. Llegix l'acta al senyor Vinaixa.

El senyor Iglesias. — No es veritat. Demano la paraula.

Continúa el senyor Vinaixa llegint un 870s memorial en qual lectura hi intervé més de mitja hora. Allò hi ha qui diu si es l'història del president de la Comissió, però ningú se n'entera.

El senyor Marial, indignat, protesta de tanta lectura.

El senyor Vinaixa, respon, que ell té dret a defensarse.

El president. — Tingui la seguretat el senyor Vinaixa de que es mala defensa la que usa S. S.

El senyor Marial. — Jo demanaré que fuselin an aquest secretari. (Grans rialles).

Acaba el senyor Vinaixa dient que l'arc de la plassa de Catalunya ha estat l'administració de Barcelona artista. (Veus de no! no!).

**Final**

El president pregunta si essent les dues dues de la matinata se prorroga el debat.

El senyor Santamaría proposa que's deixi pera la sessió vinenta.

S'acorda ferho així.

**Més proposicions**

**LA BANDA**

S'acorda que durant les festes pugui l'arcalde deixar la banda a qui cregu convenient.

**LA CAVALCADA**

També s'acorda que'l dia 18 se tanqui per tres hores el Parc per poder organitzar la cavalcada.

**FI**

A les dues s'aixeca la sessió.

A la plassa de Sant Jaume encara hi havia una grossa gentada.

El Saló de Cent no ha permanescut un moment desocupat. Quan algú sortia immediatament era substituït.

**Comentaris**

Comentaris? Y pera qué? A l'hora en que's retirem de l'Ajuntament no tenim ni temps ni espai per formular coses voldríem. Ademés, per la sola lectura de

compensació dels drets reals que no paguem.

**COMBINACIONS MINISTERIALS**

S'insisteix en que'l senyor Morino tindrà d'esser substituït en la cartera que desampenyi, puig té necessitat d'anar a restablir al camp.

El Consistori de Governació s'indica al senyor Calbeton, pel de Foment al senyor Latorre y pera la direcció d'Obres Públiques al senyor Armiñán.

**CONSELL DE GUERRA**

El dijous se celebrará un consell de guerra pera jutjar al moxe militar que senyor Iglesias que com a homicidi al carrer de Bailén en defensa del seu honor.

**LA QÜ STIO RELIGIOSA**

La contestació del Govern a la nota del Nunci sobre la real ordre dels cultes dissidents diu que la real ordre de referència en res se relaciona ni té que veure ab la reforma del Concordat, que es la materia a negociar.

No existeix, per tant — afegeix — incorrecte diplomàtica ni de cap mena.

A continuació afirma el Govern que's tracta

